

Homerische Hymnen

Gedicht 1

Εἲς Διώνυσον

[1] οἳ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οἳ δ' Ἰκάρω ἡνεμοέσση
[2] φάσ', οἳ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, εἰραφιῶτα,
[3] οἳ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήντι
[4] κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνω·
[5] ἄλλοι δ' ἐν Θῆρησιν, ἄναξ, σε λέγουσι γενέσθαι,
[6] ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
[7] πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἡρην.
[8] ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον ὅρος, ἀνθέον Ὂλῃ,
[9] τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιο φοάων,
[10] καί οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλα' ἐνὶ νηοῖς.
[11] ὥς δὲ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ¹
[12] ἀνθρωποι ρέξουσι τελησσας ἐκατόμβας.
[13] ἢ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρύσι νεῦσε Κρονίων.
[14] ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
[15] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
[16] ὥς εἰπὼν ἐπένευσε καρήστι μητίετα Ζεύς.
[17] Ὂληθ', εἰραφιῶτα, γυναιμανές· οἱ δέ σ' ἀοιδοὶ²
[18] ἀδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ'· οὐδέ πη ἔστι
[19] σεϊ' ἐπιληθομένω ιερῆς μεμνῆσθαι ἀοιδῆς.
[20] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
[21] σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἦν περ καλέουσι Θυώνην.

Gedicht 6

Εἲς Ἀφροδίτην

[1] αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
[2] ἀσομαι, ἢ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
[3] εἰναλίης, δθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
[4] ἔνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
[5] ἀφρῷ ἔνι μαλακῷ: τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὁραι
[6] δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἀμβροτα εἴματα ἔσσαν:
 um
[7] κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν
[8] καλήν, χρυσείην: ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
[9] ἀνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖό τε τιμήντος:
[10] δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
[11] ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἵσι περ αὐτὰ
[12] Ὁραι κοσμείσθην χρυσάμπυκες, ὀππότ' ἵοιεν
[13] ἐς χορὸν ἴμερόντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
[14] αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροὶ κόσμον ἔθηκαν,
[15] ἦγον ἐς ἀθανάτους: οἱ δ' ἡσπάζοντο ἰδόντες
[16] χερσὶ τ' ἐδεξιόντο καὶ ἡρήσαντο ἔκαστος
[17] εἶναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἴκαδ' ἀγεσθαι,
[18] εῖδος θαυμάζοντες ιστεφάνου Κυθερείης.

[19] χαῖρ' ἐλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε: δὸς δ' ἐν ἀγῶνι

[20] νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδῆν.

[21] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 7

Εἰς Διώνυσον

[1] ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,

[2] μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο

[3] ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι νεηνίῃ ἀνδρὶ ἑοικώς,

[4] πρωθήβη: καλὰ δὲ περισσείοντο ἔθειραι,

[5] κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὕμοις

[6] πορφύρεον: τάχα δ' ἄνδρες ἐυσσέλμου ἀπὸ νηὸς

[7] ληισταὶ προγένοντο θιῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον,

[8] Τυρσηνοί: τοὺς δ' ἥγε κακὸς μόρος: οἱ δὲ ἰδόντες

[9] νεῦσαν ἐς ἄλληλους, τάχα δ' ἐκθορον. αἷψα δ' ἐλόντες

[10] εῖσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.

[11] υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων

[12] εἶναι καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.

[13] τὸν δ' οὐκ ἔσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσες πῆπτον

[14] χειρῶν ἡδὲ ποδῶν: δὲ δὲ μειδιάων ἐκάθητο

[15] ὅμμασι κυανέοισι: κυβερνήτης δὲ νοήσας

[16] αὐτίκα οἵς ἔτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε:

[17] δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἐλόντες,

[18] καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναται μιν νηῦς εὔεργής.

[19] ἢ γάρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

[20] ἡὲ Ποσειδάων: ἐπεὶ οὐ θυητοῖσι βροτοῖσιν

[21] εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἱ Ὄλύμπια δώματ' ἔχουσιν.

[22] ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης

[23] αὐτίκα: μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἵαλλετε, μή τι χολωθεὶς

[24] ὅρσῃ ἔπ' ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαλαπα πολλήν.

[25] Ὡς φάτο: τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἡνίπαπε μύθῳ:

[26] δαιμόνι', οὖρον ὅρα, ἄμα δ' ἴστιον ἔλκεο νηὸς

[27] σύμπανθ' ὅπλα λαβών: ὅδε δ' αὖτ' ἀνδρεσσι μελήσει.

[28] ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται ἢ δ γε Κύπρον

[29] ἢ ἐς Ὑπερβορέους ἢ ἔκαστέρω: ἐς δὲ τελευτὴν

[30] ἐκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα

[31] οὓς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.

[32] ὃς εἰπὼν ἴστον τε καὶ ἴστίον ἔλκετο νηός.

[33] ἔμπινευσεν δ' ἀνεμος μέσον ἴστίον: ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα

[34] καττάνυσαν: τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.

[35] οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν

[36] ἡδύποτος κελάρυζ' εύώδης, ὕρνυτο δ' ὀδμὴ

[37] ἀμβροσίη: ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.

[38] αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἴστίον ἔξετανύσθη

[39] ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημῶντο δὲ πολλοὶ

[40] βότρυες: ἀμφ' ἴστὸν δὲ μέλας εἰλίσσετο κισσός,

[41] ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὄρώρει:

[42] πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον: οἱ δὲ ἰδόντες,

[43] νῆ̄ ἥδη τότ' ἐπειτα κυβερνήτην ἔκέλευον

[44] γῆ̄ πελάαν: δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς

[45] δεινὸς ἐπ’ ἀκροτάτης, μέγα δ’ ἔβραχεν, ἐν δ’ ἄρα μέσση
[46] ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων:
[47] ἀν δ’ ἔστη μεμαυῖα: λέων δ’ ἐπὶ σέλματος ἄκρου
[48] δεινὸν ὑπόδρα ιδών: οὐδὲ δ’ ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,
[49] ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
[50] ἔσταν ἄρ’ ἐκπληγέντες: οὐδὲ δ’ ἔξαπίνης ἐπορούσας
[51] ἀρχὸν ἔλ’, οὐδὲ θύραζε κακὸν μόρον ἔξαλύοντες
[52] πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ τίδον, εἰς ἄλα δῖαν,
[53] δελφῖνες δ’ ἐγένοντο: κυβερνήτην δ’ ἐλεήσας
[54] ἔσχεθε καί μιν ἔθηκε πανόλβιον εἴπε τε μῦθον:
[55] θάρσει, τδε κάτωρτ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ:
[56] εἰμὶ δ’ ἐγὼ Διόνυσος ἐρύθρομος, δὸν τέκε μήτηρ
[57] Καδμῆις Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
[58] χαῖρε, τέκος Σεμέλης εύώπιδος: οὐδέ πη ἔστι
[59] σεῖο γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

Gedicht 8

Εἰς Ἄρεα

[1] Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
[2] ὀβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά,
[3] καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορισθενές, ἔρκος Όλύμπου,
[4] Νίκης εύπολέμιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
[5] ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
[6] ἡνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
[7] αἱθέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
[8] ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
[9] κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εύθαρσέος ἥβης,
[10] πρηνὶ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
[11] ἡμετέρην καὶ κάρτος ἀρήιον, ὡς κε δυναίμην
[12] σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ’ ἐμοῖο καρήνου,
[13] καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὀρμήν,
[14] θυμοῦ αὖ μένος ὁξὺ κατισχέμεν, δς μ’ ἐρέθησι
[15] φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος
[16] δός, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
[17] δυσμενέων προφυγόντα μόθον Κῆρας τε βιαίους.

Gedicht 9

Εἰς Ἀρτεμιν

[1] Ἀρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἐκάτοιο.
[2] παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
[3] ἥθ’ ἵπους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος
[4] ρίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἄρμα διώκει
[5] ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, δθ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
[6] ἥσται μιμνάζων ἐκατηβόλον ἰοχέαιραν.
[7] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ’ ἄμα πᾶσαι ἀοιδῆ·
[8] αὐτὰρ ἐγὼ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ’ ἀείδειν,
[9] σεῦ δ’ ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Gedicht 10

Εἰς Ἀφροδίτην

- [1] κυπρογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἦτε βροτοῦσι
- [2] μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' Ἰμερτῷ δὲ προσώπῳ
- [3] αἰεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' Ἰμερτὸν θέει ἄνθος.
- [4] χαῖρε, Θεά, Σαλαμῖνος ἔυκτιμένης μεδέουσα
- [5] εἰναλίγης τε Κύπρου: δὸς δ' Ἰμερόεσσαν ἀοιδήν.
- [6] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 11

Εἰς Ἀθήναν

- [1] Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀείδειν,
- [2] δεινήν, ἥ σὺν Ἀρῃ μέλει πολεμήια ἔργα
- [3] περθόμεναί τε πόληες ἀστή τε πιτόλεμοί τε,
- [4] καί τ' ἐρρύσατο λαὸν ἴοντα τε νισσόμενόν τε.
- [5] χαῖρε, Θεά, δὸς δ' ἄμμι τύχην εύδαιμονίην τε.

Gedicht 12

Εἰς Ἡραν

- [1] Ἡρην ἀείδω χρυσόθρονον, ἷν τέκε Ῥείη,
- [2] ἀθανάτων βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
- [3] Ζηνός ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
- [4] κυδρήν, ἷν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
- [5] ἀζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Δὶ τερπικεραύνῳ.

Gedicht 13

Εἰς Δημήτραν

- [1] Δημήτρ' ἡύκομον, σεμνὴν θεάν, ἄρχομ' ἀείδειν,
- [2] αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
- [3] χαῖρε, Θεά, καὶ τήνδε σάου πόλιν: ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

Gedicht 14

Εἰς Μητέρα Θεῶν

- [1] μητέρα μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
- [2] ὕμνει, Μοῦσα λίγεια, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
- [3] ἥ κροτάλων τυπάνων τ' ἵαχὴ σύν τε βρόμος αὐλῶν
- [4] εὔαδεν ἡδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων
- [5] οὔρεά τ' ἡχήεντα καὶ ύλήεντες ἔναυλοι.
- [6] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεάι θ' ἄμα πᾶσαι ἀοιδῆ.

Gedicht 15

Εἰς Ἡρακλέα Λεοντόθυμον

- [1] Ἡρακλέα, Διὸς υἱόν, ἀείσομαι, δν μέγ' ἄριστον
- [2] γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἔνι καλλιχόροισιν
- [3] Ἀλκμήνη μιχθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι.
- [4] ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἥδε θάλασσαν
- [5] πλαζόμενος πομπῆσιν ὅπ' Εύρυσθήος ἄνακτος
- [6] πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
- [7] νῦν δ' ἡδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὄλυμπου
- [8] ναίει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἡβην.
- [9] χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὅλβον.

Gedicht 16

Εἰς Ἀσκληπιόν

- [1] Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
- [2] υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς
- [3] Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρῃ Φλεγύου βασιλῆος,
- [4] χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὁδυνάων.
- [5] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

Gedicht 17

Εἰς Διοσκούρους

- [1] Κάστορα καὶ Πολυδεύκε ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
- [2] Τυνδαρίδας, οἱ Ζηνὸς Ὄλυμπου ἔξεγένοντο·
- [3] τοὺς ὅπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη
- [4] λάθρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι.
- [5] χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

Gedicht 18

Εἰς Ἐρμῆν

- [1] Ἐρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
- [2] Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
- [3] ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, δν τέκε Μαῖα,
- [4] Ατλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
- [5] αἰδοίη: μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν δμιλον,
- [6] ἄντρω ναιετάουσα παλισκίω: ἔνθα Κρονίων
- [7] νύμφη ἐυπλοκάμω μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
- [8] εὔτε κατὰ γλυκὺς ὅπνος ἔχοι λευκώλενον Ἡρην:
- [9] λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
- [10] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ:
- [11] σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὅμνον.
- [12] χαῖρ' Ἐρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἔάων.

Gedicht 19

Εἰς Πᾶνα

[1] ἀμφὶ μοι Ἐρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
[2] αἰγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πίση
[3] δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χορογηθέσι νύμφαις,
[4] αἴ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα
[5] Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεόν, ἀγλαέθειρον,
[6] αὐχμήενθ', δις πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε
[7] καὶ κορυφὰς ὁρέων καὶ πετρήεντα κάρηνα.
[8] φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήια πυκνά,
[9] ἄλλοτε μὲν ῥείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
[10] ἄλλοτε δ' αὖ πέτρησιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνεῖ,
[11] ἀκροτάτην κορυφὴν μηλοσκόπον εἰσαναβαίνων.
[12] πολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά,
[13] πολλάκι δ' ἐν κυνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων,
[14] ὅξεα δερκόμενος: τότε δ' ἐσπερος ἔκλαγεν οἶον
[15] ἄγρης ἔξανιών, δονάκων ὅπο μοῦσαν ἀθύρων
[16] νήδυμον: οὐκ ἀν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
[17] ὅρνις, ἢτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
[18] θρῆνον ἐπιπροχέουσ' ἀχέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
[19] σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὄρεστιάδες λιγύμολποι
[20] φοιτῶσαι πύκα ποσσὸν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
[21] μέλπονται: κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος Ἡχώ:
[22] δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν, τοτὲ δ' ἐς μέσον ἔρπων,
[23] πυκνὰ ποσὶν διέπει, λαίφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
[24] λυγκὸς ἔχει, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
[25] ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἡδ' ὑάκινθος
[26] εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίη.
[27] ὑμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπον:
[28] οἶον θ' Ἐρμείην ἐριούνιον ἔξιχον ἄλλων
[29] ἔννεπον, ὡς δ' γ' ἄπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι,
[30] καὶ ρὸς δ' γ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
[31] ἔξικετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν.
[32] ἔνθ' δ' γε καὶ θεὸς ὃν ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
[33] ἀνδρὶ πάρα θνητῷ θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
[34] νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότητι μιγῆναι:
[35] ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν. τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
[36] Ἐρμείη φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
[37] αἰγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ἡδυγέλωτα:
[38] φεῦγε δ' ἀναίξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη
[39] δεῖσε γάρ, ὡς ἵδεν ὅψιν ἀμείλιχον, ἡγενέειον.
[40] τὸν δ' αἴψ' Ἐρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
[41] δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόω περιώσια δαίμων.
[42] ρίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε παῖδα καλύψας
[43] δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὄρεσκώοιο λαγωοῦ
[44] πὰρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
[45] δεῖξε δὲ κοῦρον ἔόν: πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
[46] ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος:
[47] Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
[48] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῆ

[49] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 20

Ἐἲς Ἡφαιστον

- [1] Ἡφαιστον κλυτόμητιν ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
- [2] δὲς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
- [3] ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἵ τὸ πάρος περ
- [4] ἄντροις ναιετάσκον ἐν οὔρεσιν, ἡύτε θῆρες.
- [5] νῦν δὲ δι' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες
- [6] ὥριδινα αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
- [7] εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
- [8] ἀλλ' Ἰληθ', Ἡφαιστε· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὅλβον.

Gedicht 21

Ἐἲς Ἀπόλλωνα

- [1] φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει,
- [2] ὅχθη ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα,
- [3] Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
- [4] ἡδυεπῆς πρῶτον τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
- [5] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, Ἰλαμαι δέ σ' ἀοιδῆ.

Gedicht 22

Ἐἲς Ποσειδῶνα

- [1] ἀμφὶ Ποσειδάνωνα, μέγαν θεόν, ἄρχομ' ἀείδειν,
- [2] γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
- [3] πόντιον, δοθ' Ἐλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς.
- [4] διχθά τοι, Ἐννοσύγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
- [5] ὕππων τε δμητῆρ' ἔμεναι σωτῆρά τε νηῶν.
- [6] χαῖρε, Ποσείδαον γαίησχε, κυανοχαῖτα,
- [7] καὶ, μάκαρ, εύμενὲς ἦτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

Gedicht 23

Ἐἲς Ὑπατον Κρονίδην

- [1] Ζῆνα θεῶν τὸν ἄριστον ἀείσομαι ἥδε μέγιστον,
- [2] εύρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, δστε Θέμιστι
- [3] ἐγκλιδὸν ἐζομένη πυκινοὺς ὁάρους ὀαρίζει.
- [4] Ἰληθ', εύρύοπα Κρονίδη, κύδιστε μέγιστε.

Gedicht 24

Ἐἲς Ἐστίαν

- [1] ἔστιή, ἦτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἐκάτοι
- [2] Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἰερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
- [3] αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.

- [4] ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐν' ἔρχεο θυμὸν ἔχουσα
[5] σὺν Δὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἄμ' ὅπασσον ἀοιδῆ.

Gedicht 25

Εἳς Μούσας Καὶ Ἀπόλλωνα

- [1] μουσάων ἄρχωμαι Ἀπόλλωνός τε Διός τε·
[2] ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
[3] ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
[4] ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆς· δ' ὅλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι
[5] φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδῆ.
[6] χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν·
[7] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 26

Εἳς Διόνυσον

- [1] κισσοκόμην Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' ἀείδειν,
[2] Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
[3] δὸν τρέφον ἡύκομοι Νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
[4] δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
[5] Νύσης ἐν γυάλοις· δ' ἀέξετο πατρὸς ἔκητι
[6] ἄντρῳ ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
[7] αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύμυνον ἔθρεψαν,
[8] δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
[9] κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἄμ' ἔποντο
[10] Νύμφαι, δ' ἔξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχειν ἀσπετον ὕλην.
[11] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὡς Διόνυσε·
[12] δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὔτις ἵκέσθαι,
[13] ἐκ δ' αὐθ' ὥραῶν εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

Gedicht 27

Εἳς Ἀρτεμιν

- [1] Ἀρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινήν,
[2] παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
[3] αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,
[4] ἡ κατ' ὅρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἡνεμοέσσας
[5] ἄγρη τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει
[6] πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
[7] ὑψηλῶν ὁρέων, ιάχει δ' ἐπι δάσκιος ὕλη
[8] δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν, φρίσσει δέ τε γαῖα
[9] πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἥτορ ἔχουσα
[10] πάντη ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
[11] αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
[12] εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσσασ' εύκαμπέα τόξα
[13] ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοι φίλοιο,
[14] Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον,
[15] Μουσῶν καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.

- [16] ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ιοὺς
[17] ἡγεῖται χαρίεντα περὶ χροὶ κόσμον ἔχουσα,
[18] ἐξάρχουσα χορούς: αἱ δ' ἀμβροσίην ὅπ' ἱεῖσαι
[19] ὑμεῦσιν Λητώ καλλίσφυρον, ώς τέκε παῖδας
[20] ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
[21] χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἡγκόμοιο:
[22] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 28

Εἰς Ἀθήναν

- [1] Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεόν, ἄρχομ' ἀείδειν
[2] γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἥτορ ἔχουσαν,
[3] παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
[4] Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
[5] σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήια τεύχε' ἔχουσαν,
[6] χρύσεα, παμφανόωντα: σέβας δ' ἔχε πάντας ὄρῶντας
[7] ἀθανάτους: ἦ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
[8] ἐσσυμένως ὕρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
[9] σείσασ' δύνην ἀκοντα: μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
[10] δεινὸν ὑπὸ βρύμης γλαυκῶπιδος: ἀμφὶ δὲ γαῖα
[11] σμερδαλέοντος ἵαχησεν: ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
[12] κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος: ἔκχυτο δ' ἄλμη
[13] ἐξαπίνης: στῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
[14] ἵππους ὀκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσότε κούρη
[15] εἴλετε' ἀπ' ἀθανάτων ὄμων θεοείκελα τεύχη
[16] Παλλὰς Ἀθηναῖη: γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.
[17] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο:
[18] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 29

Εἰς Ἐστίαν

- [1] ἔστιή, ἦ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
[2] ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων
[3] ἔδρην ἀίδιον ἔλαχες, πρεσβηίδα τιμήν,
[4] καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τίμιον: οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
[5] εἰλαπίναι θητοῖσιν, ἵν' οὐ πρώτη πυμάτη τε
[6] Ἐστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον:
[7] καὶ σὺ μοι, Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
[8] ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἔάων,
[9] Ἰλαος ὃν ἐπάρηγε σὸν αἰδοίη τε φίλη τε.
[10] ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἄλλήλοισιν
[11] εἰδότες: ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
[12] εἰδότες ἔργματα καλὰ νόῳ θ' ἐσπεσθε καὶ ἡβῃ.
[13] χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σύ τε καὶ χρυσόρραπις Ἐρμῆς:
[14] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 30

Εἰς Γῆν Μητέρα Πάντων

[1] γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι, ἡυθέμεθλον,
[2] πρεσβύστην, ἢ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὄπόσ' ἔστιν,
[3] ἡμὲν δσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται ἡδ' δσα πόντον
[4] ἡδ' δσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὅλβου.
[5] ἐκ σέο δ' εὔπαιδές τε καὶ εὔκαρποι τελέθουσι,
[6] πότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἡδ' ἀφελέσθαι
[7] θνητοῖς ἀνθρώποισιν· δ' ὁλβιος, δν κε σὺ θυμῷ
[8] πρόφρων τιμήσης· τῷ τ' ἀφθονα πάντα πάρεστι.
[9] βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος ἡδὲ κατ' ἀγροὺς
[10] κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἴκος δ' ἐμπίλαται ἐσθλῶν·
[11] αὐτοὶ δ' εύνομίησι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
[12] κοιρανέουσ', δλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
[13] παῖδες δ' εύφροσύνη νεοθηλέι κυδιόωσι
[14] παρθενικάι τε χοροῖς πολυανθέσιν εὔφρονι θυμῷ
[15] παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
[16] οὓς κε σὺ τιμήσης, σεμνὴ θεά, ἀφθονε δαῖμον.
[17] χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
[18] πρόφρων δ' ἀντ' ὥδης βίοτον θυμήρε' ὅπαζε·
[19] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 31

Εἰς Ἡλιον

[1] Ἡλιον ὑμνεῖν αῦτε Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα,
[2] Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εύρυφάεσσα βοῶπις
[3] γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
[4] γῆμε γὰρ Εύρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων,
[5] αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
[6] Ἡῶ τε ριδόπηχυν ἐυπλόκαμόν τε Σελήνην
[7] Ἡέλιον τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
[8] δς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
[9] ἵπποις ἔμβεβαώς· σμερδνὸν δ' γε δέρκεται δσσοῖς
[10] χρυσέης ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
[11] αἰγλῆν στίλβουσι παρὰ κροτάφων δέ τ' ἔθειραι
[12] λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
[13] τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροὶ λάμπεται ἔσθος
[14] λεπτουργές, πνοιῆ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι.
[15] ἔνθ' ἄρ' ὅ γε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους,
[16] [αὐτόθι παύεται ἄκρου ἐπ' οὐρανοῦ, εἰσόκεν αὗτις]
[17] θεσπέσιος πέμπησι δι' οὐρανοῦ Ὦκεανόνδε.
[18] χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὅπαζε.
[19] ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
[20] ἡμιθέων, ὃν ἔργα θεαὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

Gedicht 32

Εἰς Σελήνην

[1] μάνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
[2] ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διός, Ἰστορες ὥδῆς·
[3] ἡς ἅπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
[4] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοι, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὅρωρεν
[5] αἴγλης λαμπούσης· στήλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἀὴρ
[6] χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
[7] εὗτ' ἀπ' Ὡκεανοῖο λοεσσαμένη χρόα καλόν,
[8] εἴματα ἁσσαμένη τηλαυγέα δῖα Σελήνη,
[9] ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας, αἰγλήεντας,
[10] ἁσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,
[11] ἔσπερίη, διχόμηνος. δὲ δὲ πλήθει μέγας ὅγμος
[12] λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότ' ἀεξομένης τελέθουσιν
[13] οὐρανόθεν· τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
[14] τῇ δά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῆ·
[15] ἦ δ' ὑποκυσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην,
[16] ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
[17] χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δῖα Σελήνη,
[18] πρόφρον, ἐυπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
[19] ἀσομαι ἡμιθέων, ὃν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοί,
[20] Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

Gedicht 33

Εἰς Διοσκούρους

[1] ἀμφὶ Διὸς κούρους, ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
[2] Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
[3] Κάστορά θ' ἱπόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
[4] τοὺς ὑπὸ Ταῦγέτου κορυφῇ ὅρεος μεγάλοιο
[5] μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέι Κρονίωνι
[6] σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
[7] ὡκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
[8] χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον: οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
[9] εὔχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
[10] ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
[11] πρύμνης: τὴν δ' ἀνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
[12] θῆκαν ὑποβρυχίην: οἱ δ' ἔξαπίνης ἐφάνησαν
[13] ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀξαντες,
[14] αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
[15] κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι,
[16] σήματα καλά, πόνου ἀπονόσφισιν: οἱ δὲ ἰδόντες
[17] γήθησαν, παύσαντο δ' ὀιζυροῖο πόνοιο.
[18] χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων:
[19] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.